

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 096061 17 GŽ
Brčko, 29.01.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tešić Dragane, kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Kadrić Zijada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. T. iz B., zastupanog po punomoćniku D. R., advokatu iz S., protiv tuženog „Osiguranje G.“ d.d. B., zastupanog po punomoćniku O. D., advokatu iz B., radi naknade štete, v.sp. 1.903,14 KM, odlučujući o žalbi tužitelja i žalbi tuženog izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 096061 16 P od 24.08.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.01.2018. godine donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja S. T. iz B. i žalba tuženog „Osiguranje G.“ d.d. B. se usvajaju, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 096061 16 P od 24.08.2017. godine UKIDA i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 096061 16 P od 24.08.2017. godine odlučeno je na slijedeći način:

„I Obavezuje se tuženi „Osiguranje G.“ d.d. B., da tužitelju S. T. iz B. na ime naknade razlike materijalne štete nastale na p.m.v. isplati iznos od 1.903,14 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.11.2015. godine, kao dana nastanka štete, pa do konačne isplate, kao i da mu isplati iznos od 600,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 09.03.2016. godine, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II Obavezuje se tuženi „Osiguranje G.“ d.d. B., da tužitelju S. T. iz B., nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 632,50 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.“

Protiv navedene presude žalbu su blagovremeno izjavili tužitelj S. T. iz B. (u daljem tekstu tužitelj) i tuženi „Osiguranje G.“ d.d. B. (u daljem tekstu tuženi).

Tužitelj pobija prvostepenu presudu u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka (stav II izreke) iz svih žalbenih razloga određenih odredbom člana 317. stav 1. tačka 1-3 Zakona o parničnom postupku, s prijedlogom da se žalba usvoji a pobijana presuda preinači „u dijelu odluke o troškovima, te obaveže tuženog na naknadu troškova sastava ove žalbe“.

Tuženi nije dao odgovor na žalbu tužitelja.

Tuženi je izjavio žalbu iz svih žalbenih razloga određenih odredbom člana 317. stav 1. tačka 1-3 Zakona o parničnom postupku, s prijedlogom da se žalba usvoji a prvostepena presuda preinači „tako što će tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan ili da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.“

Tužitelj nije dao odgovor na žalbu tuženog.

Nakon što je prvostepena presuda ispitana u granicama razloga iznesenih u žalbi i u skladu sa ovlaštenjima odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14- u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da je žalba osnovana i odlučio je kao u izreci ovog rješenja iz razloga koji slijede:

Zahtjev u ovom sporu (konačno opredjeljen na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 24.08.2017. godine) da mu tuženi na ime naknade razlike materijalne štete isplati iznos od 1.903,14 KM, kao i da mu isplati troškove vansudskog postupka u iznosu od 600,00 KM, tužitelj je zasnovao na činjeničnim navodima da je se dana 15.11.2015. godine na magistralnom putu Brčko-Lončari, u mjestu Plazulje, dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj je na vozilu u vlasništvu tužitelja, marke „WV Golf“, registarskih oznaka ..., nastala velika materijalna šteta, da je do saobraćajne nezgode došlo isključivom krivicom vozača D. K., koji je tom prilikom upravljao motornim vozilom „Opel Vektra“ registarskih oznaka ..., a koje je osigurano kod tuženog po polisi broj ..., da je tuženi dana 16.12.2015. godine tužitelju na ime naknade materijalne štete nastale na p.m.v. isplatio iznos od 6.752,52 KM, dok je dana 03.02.2016. godine na ime naknade nematerijalne štete isplatio iznos od 3.000,00 KM (2.000,00 na ime pretrpljenih fizičkih bolova i 1.000,00 KM na ime pretrpljenog straha), te iznos od 269,76 KM na ime izmakle koristi, pa kako je pričinjena materijalna šteta na predmetnom p.m.v. znatno veća od isplaćene, u ovom sporu traži od tuženog isplatu njene razlike zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana nastanka štete tj. 15.11.2015. godine do konačne isplate, zatim da mu tuženi isplati troškove vansudskog postupka u iznosu od 600,00 KM, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

Tuženi je u cjelosti osporio zahtjev tužitelja tvrdeći da je istom u cijelosti isplatio nastalu materijalnu i nematerijalnu štetu, tako što mu je na ime nematerijalne štete isplatio iznos od 3.000,00 KM, dok mu je na ime materijalne štete nastale na predmetnom p.m.v. isplatio iznos od 6.752,52 KM kao i iznos od 269,76 KM na ime izmakle koristi.

Prema razlozima pobijane presude, te stanja spisa na osnovu provedenih dokaza u prvostepenom postupku su utvrđene relevantne činjenice: da se dana 15.11.2015. godine na magistralnom putu Brčko-Lončari, u mjestu Plazulje, dogodila saobraćajna nezgoda, kojom prilikom je na vozilu tužitelja (marke „VW Golf“ reg. oznaka ...) nastala materijalna šteta; da se punomoćnik tužitelja obraćao tuženom radi isplate nematerijalne i materijalne štete (prijava nematerijalne štete sa troškovnikom od 22.12.2015. godine); da je tuženi dana 16.12.2015. godine, tužitelju

na ime naknade materijalne štete nastale na p.m.v. „Golf“ reg. oznaka ..., isplatio iznos od 6.752,52 KM, a dana 03.02.2016. godine, na ime naknade nematerijalne štete iznos od 3.000,00 KM, te iznos od 269,76 KM na ime izmakle koristi; da tužitelj smatra „da je vozilo u momentu nastanka saobraćajne nezgode bilo u iznadprosječnom stanju, redovno održavano i servisirano, sa pređenom kilometražom od 180.000 km, zbog čega smatra da je pretrpljena šteta veća od obračunate i isplaćene, te potražuje razliku iste“; da je prvostepeni sud, na prijedlog tužitelja, rješenjem broj 96 o P 096061 16 P od 07.10.2016. godine odredio vještačenje po vještaku mašinske struke Đ. D., sa zadatkom da utvrdi visinu nastale štete kao posljedice štetnog događaja, na način da utvrdi cijenu rada i cijenu dijelova zasebno, kao i da procijeni koji iznos štete je nastao ukoliko se šteta posmatra kao totalna šteta, odnosno kolika je vrijednost preostalog vozila; da je (prema vještaku mašinske struke) predmetno vozilo na dan štetnog događaja bilo staro 10 godina i 4 mjeseca, da vrijednost novog vozila iznosi 43.148,00 KM (vrijednost novog vozila se prema godinama starosti umanjuje za 19,2%, te se vrijednost istog umanjuje na osnovu ponude i potražnje tj. cijene na tržištu za još 10%, odnosno ukupno umanjeno iznosi 29,2%), da tržišna vrijednost vozila na dan štetnog događaja iznosi 12.599,21 KM (43.148,00 KM x 29,2%), da vrijednost ostatka vozila iznosi 3.945,55 KM, da vrijednost vozila na osnovu totalne štete iznosi 8.655,66 KM (iznos se dobije tako što se od tržišne vrijednosti vozila na dan štetnog događaja oduzme iznos vrijednosti ostatka vozila), dok cijena opravke vozila iznosi 10.105,56 KM.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, prvostepeni sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti osnovan, obzirom da je u toku postupka utvrđeno da je tuženi tužitelju na ime naknade dijela materijalne štete isplatio iznos od 6.752,52 KM, dok visina totalne štete na vozilu iznosi 8.655,66 KM, zbog čega je prvostepeni sud utvrđeni iznos po osnovu totalne štete umanjio za isplaćeni dio, pa je obavezao tuženog da tužitelju po ovom osnovu isplati iznos od 1.903,14 KM, te iznos od 600,00 KM, kao štetu koju je tužitelj pretrpio isplatom punomoćniku-advokatu navedenog iznosa za pružanje pravnih usluga, a u cilju ostvarivanja svog zahtjeva u izvansudskom postupku.

Iz navedenih razloga prvostepeni sud je primjenom odredbe člana 154. stav 1., zatim odredbe člana 155., kao i odredbe člana 940. stav . i člana 941. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89), odlučio kao u izreci pobijane presude, dok je odluku o troškovima postupka, kojom je obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi prouzrokovane troškove u iznosu od 632,50 KM, donio primjenom odredbe člana 119. stav 2 i člana 120. Zakona o parničnom postupku.

Međutim, pravilnost i zakonitost prvostepene presude, žalbom tuženog je dovedena u pitanje i to navodima da je prvostepena presuda rezultat povrede odredbe člana 268. Zakona o parničnom postupku, zatim da je prvostepeni sud učinio procesni propust kada (suprotno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku) nije uopšte cijenio fotografije vozila u spisu iako su iste izvedene kao dokaz u ovom postupku, kao i da je navedenom odlukom prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 116. u vezi sa odredbom člana 120. Zakona o parničnom postupku.

Naime, odredbom člana 194. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da će sud prema rezultatima raspravljanja na pripremnom ročištu odlučiti o čemu će se raspravljati i koji će se dokazi izvesti na glavnoj raspravi, dok je odredbom člana

260. istog Zakona propisano da sud može, na prijedlog stranke, odrediti izvođenje dokaza vještačenjem kada je radi utvrđivanja ili razjašnjenja određenih činjenica potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže, a odredbom člana 261. stav 1. propisano je da je stranka koja predlaže vještačenje dužna u prijedlogu da naznači predmet i obim vještačenja, kao i da predloži lice koje će da izvrši vještačenje.

Takođe, odredbom člana 263. Zakona o parničnom postupku propisano je da izvođenje dokaza vještačenjem određuje sud rješenjem koje sadrži: ime, prezime i zanimanje vještaka (stav 1.), predmet spora (stav 2.), predmet i obim vještačenja (stav 3.) i rok za podnošenje pismenog nalaza i mišljenja (stav 4.), dok je odredbom člana 268. istog Zakona propisano da ako vještak dostavi nalaz i mišljenje koji su nejasni, nepotpuni ili proturječni sami sebi ili izvedenim dokazima, sud će pozvati vještaka da ih dopuni, odnosno ispravi i odrediti rok za ponovno dostavljanje nalaza i mišljenja (stav 2.), a ukoliko vještak ni po pozivu suda ne dostavi potpun i razumljiv nalaz i mišljenje, sud će uz prethodno izjašnjenje stranaka, odrediti drugog vještaka (stav 3.).

Dakle, u situaciji kada je prvostepeni sud, u skladu sa prijedlogom punomoćnika tužitelja, rješenjem broj 96 o P 096061 16 P od 07.10.2016. godine, odredio vještačenje u ovoj pravnoj stvari po vještaku mašinske struke Đ. D. iz B., te kada je rješenjem odredio predmet i obim vještačenja, prvostepeni sud je trebao, nakon što je vještak sačinio nalaz i mišljenje, a kojem nalazu i mišljenju je punomoćnik tužitelja, prigovorio podneskom od 29.12.2016. godine, shodno odredbi člana 268. stav 2. Zakona o parničnom postupku, pozvati vještaka da nalaz i mišljenje dopuni ili ispravi, odnosno odrediti dopunsko vještačenje sa jasno datim zadatkom vještaku u kom pravcu svoj nalaz i mišljenje treba dopuniti/ispraviti (vještak ne može sačinjavati nalaz i mišljenje na osnovu sugestije stranke iznesene u podnesku), te kada je nakon sačinjavanja dopunskog nalaza i mišljenja, vještak, ponovno po pismenom prigovoru punomoćnika tužitelja (podnesak od 13.02.2017. godine), sačinio i drugi dopunski nalaz i mišljenje, prvostepeni sud je, ukoliko je ocijenio ta je to potrebno, mogao postupiti shodno odredbi člana 268. stav 3. Zakona o parničnom postupku, a ne svoju odluku (kojom je prihvatio konačno opredjeljeni zahtjev tužitelja) zasnovati na drugom dopunskom nalazu i mišljenju vještaka mašinske struke tj. prihvatiti „dopunu i nalaz kao stručniji u odnosu na osnovni nalaz i mišljenje.“

Osnovano tuženi u žalbi ukazuje i da je ostvarena povreda postupka iz člana 8. Zakona o parničnom postupku, obzirom da je izostala ocjena svih izvedenih dokaza (fotografije predmetnog vozila) na način određen tom zakonskom odredbom, a kojim dokazom je tuženi nastojao dokazati da predmetno vozilo ima manuelni petostepeni mjenjač (koja činjenica je značajna utvrđivanja visine novonabavne vrijednosti vozila) zbog čega novonabavna cijena predmetnog vozila iznosi 39.348,00 KM, a ne automatski šestostepeni mjenjač čija je cijena 43.148,00 KM (koji parametar je koristio vještak mašinske struke prilikom izračunavanja novonabavne vrijednosti vozila).

Takođe, osnovano tuženi u žalbi ukazuje da je ostvarena i povreda postupka iz člana 116. i člana 120. Zakona o parničnom postupku, obzirom da se troškovima nastalim u povodu postupka smatraju i izdaci koji mogu nastati ne samo za vrijeme trajanja postupka već i prije pokretanja postupka, ali pod uslovom da su nastali povodom postupka u kojem treba biti donesena odluka o njima (troškovi vansudskog postupka), dok se sama visina izdataka koji su nastali prije pokretanja postupka,

ukoliko ih je stranka poduzela putem punomoćnika, odmjerava u skladu sa propisanim tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Kako zbog pogrešnog pristupa ovoj pravnoj stvari prvostepeni sud nije u potpunosti utvrdio sve činjenice potrebne za pravilno presuđenje, to je prvostepena presuda donesena uz bitnu povredu postupka, jer je na taj način onemogućeno tuženom da raspravlja pred sudom, pa je valjalo primjenom odredbe člana 336. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu tužitelja i tuženog uvažiti (bez ulaženja u osnovanost žalbe tužitelja, obzirom da se njegovom žalbom osporava samo odluka o troškovima ovoga parničnog postupka, a o kojim troškovima će se, u skladu sa odredbom člana 130. stav 3. Zakona o parničnom postupku, odlučiti u konačnoj odluci), prvostepenu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će u skladu sa primjedbama i zapažanjima iz ovog rješenja otkloniti sve ukazane propuste, potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od bitnog značaja za odlučivanje o postavljenom tužbenom zahtjevu, kako bi pravilno raspravio i utvrdio vrijednost predmetnog putničkog motornog vozila marke „WV Golf“, registarskih oznaka ..., te će ocjenom i ostalih prigovora iz žalbe kojima je tuženi tokom prvostepenog postupka osporavao tužbeni zahtjev donijeti novu presudu koju će potkrijepiti pravilnim i dovoljnim činjeničnim i materijalnopравnim razlozima, te odlučiti i o svim troškovima parničnog postupka.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić